

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 października 1996 r. **Nr 128**

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 602** — z dnia 27 września 1996 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym 2681
603 — z dnia 27 września 1996 r. o ratyfikacji Konwencji o Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju 2685

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- 604** — z dnia 28 października 1996 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych oraz asesorów i aplikantów sądowych 2685

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 605** — z dnia 22 października 1996 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów celnych na niektóre towary przywożone z zagranicy dla osób niepełnosprawnych 2686
606 — z dnia 22 października 1996 r. w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej 2688

602

USTAWA

z dnia 27 września 1996 r.

o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej «wodami».”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ryby i inne organizmy wodne żyjące w wodzie stanowią jej pożytki.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Osoba dokonująca połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa jest obowiązana posiadać i okazywać na żądanie dokument stwierdzający upoważnienie uprawnionego do połowu ryb.”;

3) w art. 6:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany prowadzić racjonalną gospodarkę rybacką.

2. Racjonalna gospodarka rybacka polega na wykorzystaniu produkcyjnych możliwości wód, zmierzając jednocześnie do poprawy jakości naturalnego środowiska i jego zasobów, zgodnie z operatem rybackim określającym zasady tej gospodarki.”

b) skreśla się ust. 3, a dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 3,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, w drodze rozporządzenia, określa wymagania, jakim powinien odpowiadać operat rybacki, oraz jednostki uprawnione do opiniowania tych operatorów.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Za amatorski połów ryb uważa się pożytkowanie ich wędką lub kuszą.

2. Amatorski połów ryb może uprawiać osoba posiadająca dokument uprawniający do takiego połowu, zwany dalej „kartą wędkarską” lub „kartą łowiectwa podwodnego”, a jeżeli połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa — posiadająca ponadto jego zezwolenie.

3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14, z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę.

4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego zwolnione są także osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach uprawnionej do rybactwa

- osoby fizycznej, jeżeli uzyskały od niej zezwolenie na połów w tych wodach.
5. Kartę wędkarską lub kartę łowiectwa podwodnego wydaje wojewoda, po złożeniu przez osobę zainteresowaną egzaminu ze znajomości ochrony i połowu ryb przed komisją powołaną przez społeczną organizację amatorskiego połowu ryb; z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające średnie lub wyższe wykształcenie rybackie.
6. Osoba, wobec której orzeczono cofnięcie karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego, może przystąpić do powtórnego egzaminu najwcześniej po upływie terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 3.
7. Społeczna organizacja amatorskiego połowu ryb za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 5, pobiera opłaty w wysokości przez siebie ustalonej.
8. Uprawniony do rybactwa za wydane zezwolenie na uprawianie amatorskiego połowu ryb może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej.”;
- 5) w art. 8:
- a) w ust. 1:
- pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) w odległości mniejszej niż 50 m od budowli i urządzeń hydrotechnicznych piętrzących wodę,”
  - w pkt 5 po wyrazie „sieciami” dodaje się wyrazy „, wędkami lub kuszami”,
  - pkt 11 otrzymuje brzmienie: „11) więcej niż dwiema wędkami jednocześnie, a w wypadku ryb fososiołowych i lipieni — więcej niż jedną wędką,”
- b) w ust. 2 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „i krześliskach.”;
- 6) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Osoba fizyczna lub prawna przetwarzająca lub wprowadzająca ryby do obrotu jest obowiązana posiadać dokument stwierdzający pochodzenie ryb.”;
- 7) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wody płynące stanowiące własność Skarbu Państwa dzieli się na obwody rybackie.”;
- 8) w art. 13:
- a) w ust. 3 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „oraz nakaz określony w art. 20 ust. 2.”;
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Obręb hodowlany nie może być ustanowiony w przyujściowych odcinkach cieków wpadających do morza.”;
- 9) w art. 14 w ust. 1 po wyrazie „zimowania” dodaje się przecinek i wyraz „bytowania”;
- 10) w art. 15:
- a) w ust. 1 po wyrazie „ustanawia” dodaje się wyrazy „i znosi”,
- b) w ust. 2 po wyrazie „ustanowieniu” dodaje się wyrazy „i zniesieniu”;
- 11) w art. 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, w celu zapewnienia rybom możliwości swobodnego odbycia tarła, wojewoda, w drodze obwieszczenia, może wydać zakaz połowu niektórych gatunków ryb, w określonych wodach, na czas niezbędny do ich ochrony oraz zobowiązać innych użytkowników wód do utrzymania dróg swobodnego przepływu ryb.”;
- 12) w art. 19 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli w wyniku zalania gruntów nastąpiło połączenie się z wodami użytkowymi przez innego uprawnionego do rybactwa.”;
- 13) w art. 20:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Rybackie narzędzia i urządzenia połowowe może posiadać wyłącznie uprawniony do rybactwa, z wyjątkiem osób prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i obrotu tymi narzędziami i urządzeniami.”;
- b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Uprawniony do rybactwa ma obowiązek trwale oznakować narzędzia rybackie i urządzenia połowowe w sposób umożliwiający ustalenie ich właściciela.
5. Zabrania się osobom nieuprawnionym podejmowania z wody narzędzi rybackich i urządzeń połowowych.”;
- 14) w art. 21:
- a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „wydawania kart wędkarskich oraz kart łowiectwa podwodnego”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wzór karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego oraz wysokość opłat pobieranych za ich wydanie,”
- c) w pkt 4 wyrazy „narzędzia połowowe” zastępuje się wyrazami „rybackie narzędzia i urządzenia połowowe”;
- 15) w art. 22:
- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Państwowa Straż Rybacka jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną podległą bezpośrednio wojewodzie.
4. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej pełnią służbę w organach administracji państwowej i podlegają przepisom ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i poz. 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640 oraz z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496), z uwzględnieniem przepisu art. 26 ust. 1 niniejszej ustawy.”;
- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo do otrzymania bezpłatnego umundurowania, oznak służbowych, odznaki służbowej, odzieży specjalnej i wyposażenia osobistego z obowiązkiem ich noszenia w czasie pełnienia obowiązków służbowych.
6. W wypadkach szczególnie uzasadnionych komendant wojewódzki Państwowej Straży

Rybackiej może zezwolić na używanie ubioru cywilnego w czasie wykonywania obowiązków służbowych.”,

c) dotychczasowy ust. 5 oznacza się jako ust. 7;

16) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej jest uprawniony do:

- 1) kontroli dokumentów uprawniających do połowu ryb u osób dokonujących połowu oraz dokumentów stwierdzających pochodzenie ryb u osób przetwarzających lub wprowadzających ryby do obrotu,
- 2) kontroli ilości masy i gatunków odłowionych ryb, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz przedmiotów służących do ich połowu,
- 3) zabezpieczenia porzuconych ryb i przedmiotów służących do ich połowu w wypadku niemożności ustalenia ich posiadacza,
- 4) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:
  - a) legitymowania osób podejrzanych w celu ustalenia ich tożsamości,
  - b) odebrania za pokwitowaniem ryb i przedmiotów służących do ich połowu, z tym że ryby należy przekazać za pokwitowaniem uprawnionemu do rybactwa, a przedmioty zabezpieczyć,
  - c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni właściwemu kolegium do spraw wykroczeń,
  - d) kontroli środków transportowych w celu sprawdzenia zawartości ich ładunku w miejscach związanych z połowem ryb,
  - e) przeszukiwania osób i pomieszczeń na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego w celu znalezienia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających przepadkowi,
  - f) doprowadzenia do najbliższego komisariatu lub posterunku Policji osób, w stosunku do których zachodzi uzasadniona potrzeba podjęcia dalszych czynności wyjaśniających,
- 5) dokonywania czynności sprawdzających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w kolegium do spraw wykroczeń,
- 6) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w ustawie,

7) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, zwracania się o taką pomoc do jednostek gospodarczych, organizacji społecznych, jak również w nagłych przypadkach do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy na zasadach określonych w przepisach o Policji, określających szczegółowo zasady żądania takiej pomocy,

8) wstępu i wjazdu:

- a) do pomieszczeń magazynowych i miejsc składowania ryb oraz na tereny obrębów hodowlanych,
- b) na tereny pozostające w administracji urzędów morskich, na tereny lasów, zakładów przemysłowych, ośrodków turystyczno-wypoczynkowych, gospodarstw rolnych w zakresie niezbędnym do prowadzenia kontroli na wodach przyległych do tych terenów,
- c) na wały przeciwpowodziowe, śluzy, tamy, na teren elektrowni, młynów i tartaków wodnych, przepompowni oraz innych urządzeń piętrzących wodę, z wyjątkiem terenów i obiektów Sił Zbrojnych, Straży Granicznej i Policji oraz innych szczególnego przeznaczenia chronionych tajemnicą państwową,

9) prowadzenia działań kontrolnych w miejscach wymienionych w pkt 8 bez konieczności uzyskania zgody ich właściciela lub użytkownika,

10) noszenia broni palnej krótkiej, broni gazowej i broni sygnałowej,

11) noszenia kajdanek i ręcznego miotacza gazu.”;

17) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Strażnik Państwowej Straży Rybackiej może, wobec osób uniemożliwiających wykonywanie przez niego czynności określonych w ustawie, stosować środki przymusu bezpośredniego w postaci:

- 1) siły fizycznej,
- 2) psa służbowego,
- 3) kajdanek,
- 4) chemicznych środków obezwładniających w postaci ręcznego miotacza gazu,
- 5) broni gazowej.

2. Zastosowanie przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, powinno odpowiadać potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji i zmierzać do podporządkowania się osoby wydanym poleceniom.

3. Jeżeli zastosowanie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa

- w ust. 1, okazało się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo użycia broni palnej w następujących wypadkach:
- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie własne lub innej osoby,
  - 2) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną strażnikowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej,
  - 3) przeciwko osobie nie podporządkowanej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu lub zdrowiu strażnika albo innej osoby.
4. Użycie broni palnej powinno nastąpić w sposób wyrządzający najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narazić na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
  5. Do wykonywania przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej czynności, o których mowa w art. 23, a także do użycia przez niego środków przymusu, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednie przepisy o Policji.
  6. Strażnikowi Państwowej Straży Rybackiej wykonującemu obowiązki przysługują uprawnienia określone odrębnymi przepisami odnoszącymi się do:
    - 1) Straży Ochrony Przyrody — w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie przyrody,
    - 2) Państwowej Straży Łowieckiej — w zakresie zwalczania kłusownictwa,
    - 3) strażników leśnych — w zakresie zwalczania szkodnictwa leśnego.
  7. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, w stosunku do której zostały podjęte.
  8. Na sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 i w art. 23, przysługuje zażalenie do prokuratora.
  9. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej przy wykonywaniu czynności służbowych korzystają z ochrony prawnej przewidzianej w przepisach Kodeksu karnego dla funkcjonariusza publicznego.
  10. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i warunki:
    - 1) współdziałania Państwowej Straży Rybackiej z Policją,
    - 2) posiadania, przechowywania i ewidencjonowania broni palnej, gazowej i sygnałowej oraz amunicji do niej i ręcznych miotaczy gazu, kajdanek oraz sprawowania przez Policję nadzoru w tym zakresie nad Strażą.”;
  - 18) w art. 24 w ust. 3 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „, w imieniu których nadzór nad jej działalnością sprawuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Rybackiej.”;
  - 19) w art. 26 w ust. 1 po wyrazach „wzory oznak” dodaje się przecinek i wyrazy „legitymacji służbowej, odznaki służbowej”;
  - 20) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Kto:

    - 1) dokonuje amatorskiego połowu ryb bez posiadania dokumentów lub zezwolenia, o których mowa w art. 7 ust. 2, uprawniających do takiego połowu,
    - 2) dokonując amatorskiego połowu ryb narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1–4 i pkt 11–13,
    - 3) narusza przepisy art. 2, art. 3, art. 9, art. 10 ust. 2 oraz art. 11, art. 13 ust. 2, art. 16 i art. 20 ust. 1 i 2 oraz 4 i 5,
    - 4) narusza oznakowania obrębów hodowlanych i ochronnych (art. 16 i art. 21 pkt 4) bądź nie będąc do tego uprawniony umieszcza takie oznakowania

— podlega karze grzywny.
  2. W razie ukarania za wykroczenia wymienione w ust. 1, kolegium do spraw wykroczeń może orzec:
    - 1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego uprawnionego do rybactwa w wysokości do pięciokrotnej wartości przywłaszczonych ryb,
    - 2) przepadek narzędzi i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia,
    - 3) zakaz amatorskiego połowu ryb na okres od 6 do 18 miesięcy.
  3. W wypadku orzeczenia kary dodatkowej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, orzeka się o cofnięciu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego.
  4. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może również dotyczyć przedmiotów nie stanowiących własności sprawcy.
  5. Za czyny wymienione w ust. 1, popełnione przez osobę niepełnoletnią posiadającą kartę wędkarską, na wniosek osób uprawnionych do kontroli, organ

wydający cofa wydaną kartę do czasu uzyskania pełnoletności.”;

21) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Kto:

- 1) poławia ryby nie będąc uprawnionym do rybactwa (art. 4),
- 2) dokonuje połowu ryb bez upoważnienia, o którym mowa w art. 5,
- 3) narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1–10 i ust. 2, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1 pkt 2,
- 4) narusza zakazy określone w art. 10 ust. 1, art. 14 ust. 2 oraz art. 19 ust. 1

— podlega karze pozbawienia wolności do lat dwóch, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1 orzeka się:

- 1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego uprawnionego do rybactwa w wysokości określonej przez sąd,
- 2) przepadek narzędzi lub innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów po-

chodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa.

3. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów nie stanowiących własności sprawcy.”

Art. 2. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów karty wędkarskie lub karty łowiectwa podwodnego zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1998 r. Osoby posiadające te karty, przy ich wymianie w terminie określonym w zdaniu poprzednim na karty wymagane według przepisów tej ustawy, są zwolnione z obowiązku składania egzaminu, o którym mowa w art. 7 ust. 5.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

603

USTAWA

z dnia 27 września 1996 r.

o ratyfikacji Konwencji o Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

Nawiązując do Porozumienia o zaproszeniu Rzeczypospolitej Polskiej do przystąpienia do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, podpisanego w Paryżu dnia 11 lipca 1996 r., stanowi się, co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikowania Konwencji o Organizacji

Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, podpisanej w Paryżu dnia 14 grudnia 1960 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

604

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 28 października 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 71 § 2 w związku z art. 115 § 3 i art. 116 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7,

poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406 oraz z 1996 r. Nr 77, poz. 367) zarządza się, co następuje: